

2002-03 «Ο Μπαμπάς ο Πόλεμος» του Ι. Καμπανέλλη .

Το έργο ανεβάστηκε στο θεατρικό χώρο (θεατρική σκηνή) του σχολείου. Παίχτηκε πέντε ημέρες για τα σχολεία (10 & 11 & 14&16 & 17/5/2003)και μία τιμητική για την 3^η ηλικία (15-5-2003).δύο ημέρες (Σαββάτο Κυριακή). Απέσπασε **Ειδική Διάκριση** στους Περιφερειακούς Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου του Υπ. Παιδείας .

Σχολιασμός : Ήταν από τις παραστάσεις που χαρήκαμε ιδιαίτερα και δουλέψαμε χωρίς άγχος. Στην κριτική Επιτροπή των Αγώνων, μεταξύ άλλων ήταν και η γνωστή Πρωταγωνίστρια του θεάτρου και κινηματογράφου **Γωγώ Ανζολετάκη**, που μοίρασε πολλά χαμόγελα και επαίνους στους μαθητές.

Χαρακτηριστικό στις πρόβες και στην παράσταση ,ήταν ο ανατονισμός στην προσφώνηση του **Μέντη** προς το **Δημήτριο τον πολιορκητή** (Κρατήστε..... αντί Κράτιστε). Αχ Μέντη...

ΥΠΟΘΕΣΗ «...Το ερέθισμα που κατέληξε στην κωμωδία “Ο μπαμπάς ο πόλεμος” - ακατάλληλο από πρώτη άποψη για κωμωδία - το έδωσε η ψυχροπολεμική ένταση που ακολούθησε τις μεγάλες προσδοκίες| Η ελπίδα πως ο πόλεμος που λίγα χρόνια πριν είχε τελειώσει ήταν ο τελευταίος πόλεμος, έμοιαζε με παιδαριώδη αφέλεια| Η κατάσταση ήταν και τότε θολή κι απειλητική. Οι σύμμαχοι σαν να είχαν μολυνθεί από το κακό που πολέμησαν και γίνηκαν και νικητές και διάδοχοι του. Η σκέψη να κάμω θέατρο αυτό το ερέθισμα ήρθε τυχαία όταν διαβάζοντας Παπαρηγόπουλο διασκέδασα με την πολιορκία στην Ρόδο απ' τον Δημήτριο τον Πολιορκητή το έτος

305 π. Χ. Φυσικά, διασκέδασα με όσα η παλιά αυτή ιστορία μ' έκανε να φαντάζομαι. Έτσι μου δόθηκε ο μύθος και οι θεατρικοί χαρακτήρες για ένα έργο που βέβαια θα μιλούσε για τωρινά ήθη και πάθη...» Ιάκωβος Καμπανέλλης Ρόδος 305 π. Χ. Η ουδετερότητα του νησιού το έχουν καταστήσει πρώτη επιλογή διακοπών και τουρισμού. Οι Ροδίτες απορροφημένοι από την καλοπέραση και την ευδαιμονία δεν έχουν καμία σχέση με οτιδήποτε σχετίζεται με τον πόλεμο. Όταν όμως έρθουν αντιμέτωποι με την πιθανή επίθεση του Δημητρίου Πολιορκητή, διαδόχου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τότε...

Ο Συγγραφέας

Γεννήθηκε στη **Νάξο** στις **2 Δεκεμβρίου 1921**^[1]. Το **1935** η οικογένειά του έρχεται για μόνιμη εγκατάσταση στην Αθήνα. Εργάζεται το πρωί και το βράδυ σπουδάζει τεχνικό σχέδιο στη Σιβιτανίδειο Τεχνική Σχολή. Το **1943** συνελήφθη από τους Γερμανούς και οδηγήθηκε και κρατήθηκε στο **στρατόπεδο συγκέντρωσης Μαουτχάουζεν** μέχρι το **1945**, οπότε και απελευθερώθηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις.

Όταν γυρίζει στην Ελλάδα, οι παραστάσεις του **Θεάτρου Τέχνης** του **Καρόλου Κουν**, το χειμώνα του 1945-46, τον συναρπάζουν... «εκεί ανακάλυψα τον εαυτό μου και τον προορισμό μου». Θα προσπαθήσει να γίνει ηθοποιός, ελλείψει όμως γυμνασιακού απολυτηρίου δεν θα γίνει αποδεκτός από το Εθνικό Θέατρο. Έτσι αφοσιώνεται στο γράψιμο. Τον Καμπανέλλη ανακάλυψε ο **Αδαμάντιος Λεμός**. Το πρώτο θεατρικό έργο του ήταν *ο Χορός πάνω στα στάχια*, που παρουσιάστηκε τη θερινή θεατρική περίοδο 1950 από τον **Θίασο Λεμού** στο Θέατρο «Διονύσια» της Καλλιθέας.

Τον Οκτώβριο του 1981 τοποθετήθηκε στη θέση του διευθυντή ραδιοφωνίας της **EPT**.

Από τα θεατρικά του έργα τα πλέον γνωστά είναι *Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια*, *Έβδομη μέρα της δημιουργίας*, *Η Αυλή των θαυμάτων*, *Ηλικία της νύχτας*, *Παραμύθι χωρίς όνομα*, *Γειτονιά των Αγγέλων*, *Βίβα Ασπασία*, *Οδυσσέα γύρισε σπίτι*, *Αποικία των τιμωρημένων*, *Το μεγάλο μας τσίρκο*, *Ο εχθρός λαός* και *Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα*.

Βρισκόταν νοσηλευόμενος σε μονάδα εντατικής θεραπείας μετά από επιπλοκή λόγω της νεφροπάθειας από την οποία έπασχε. Απεβίωσε στις 29 Μαρτίου 2011, λίγες μέρες μετά το θάνατο της γυναίκας του Νίκης.

Όλα τα έργα που παίχτηκαν

Χορός πάνω στα στάχια - Θίασος Αδ. Λεμού, 1950

Έβδομη μέρα της δημιουργίας - Εθνικό Θέατρο, Β' Σκηνή, 1955-56

Αυτός και το παντελόني του και Κρυφή ζωή (μονόπρακτα) - Βασ. Διαμαντόπουλος, 1957

Η Αυλή των Θαυμάτων - Θέατρο Τέχνης, 1957-58

Η ηλικία της νύχτας - Θέατρο Τέχνης, 1958-59

Ο Γορίλας και η Ορτανσία - Θίασος Ε. Βεργή, 1959

Παραμύθι χωρίς Όνομα - Νέο Θέατρο Βασ. Διαμαντόπουλου - Μαρ. Αλκαίου 1959-60

Γειτονιά των αγγέλων - Θίασος Καρέζη, 1963-64

Βίβα Ασπασία - Θίασος Καρέζη, 1966-67

Οδυσσέα γύρισε σπίτι - Θέατρο Τέχνης, 1966-67

Αποικία των τιμωρημένων - Πειραματικό Θέατρο Ριάλδη, 1970-71

Ασπασία - Θίασος Καρέζη-Καζάκου, 1971-72

Το μεγάλο μας τσίρκο - Θίασος Καρέζη-Καζάκου, 1972-73

Το κουκί και το ρεβύθι - Θίασος Καρέζη-Καζάκου, 1974

Ο εχθρός λαός - Θίασος Καρέζη-Καζάκου, 1975

Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα - Θέατρο Τέχνης, 1976-77

Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού - Θέατρο Τέχνης, 1978-79

Ο μπαμπάς ο πόλεμος - Θέατρο Τέχνης, 1981

Ο αόρατος Θίασος - Εθνικό Θέατρο, 1988

Ο δρόμος περνά από μέσα - 1992

Έγραψε επίσης **σενάρια κινηματογραφικών ταινιών** κυριότερα των οποίων είναι:

Στέλλα σε σκηνοθεσία Μιχάλη Κακογιάννη.

Ο δράκος σε σκηνοθεσία Νίκου Κούνδουρου.

Αρπαγή της Περσεφόνης σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου.

Το κανόνι και τ' αηδόνι σε σκηνοθεσία Ιάκωβου και Γιώργου Καμπανέλλη.

Κορίτσια στον ήλιο σε σκηνοθεσία Βασίλη Γεωργιάδη.

Επίσης ο Ιάκωβος Καμπανέλλης συνέγραψε και το βιβλίο *Μαουτχάουζεν*, όπου εξιστορεί όσα έζησε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης και εξόντωσης από το 1943 ως το 1945. Η διήγηση γίνεται σε δύο χρόνους, καθώς ο αφηγητής αναφέρεται εναλλάξ στη ζωή στο απελευθερωμένο πλέον στρατόπεδο και στη ζωή κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας. Η αφήγηση, συνταρακτικά απλή και ανθρώπινη, παρέχει πληροφορίες για τις θηριωδίες που έλαβαν χώρα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά ρίχνει φως και σε μία πιο άγνωστη πτυχή του δράματος: της επανάκτησης της ζωής από τους επιζήσαντες μέσα από την περιγραφή των αντικειμενικών συνθηκών αλλά και της ψυχολογικής κατάστασης των θυμάτων τις πρώτες μέρες της απελευθέρωσής τους.

Έργα του Καμπανέλλη έχουν μεταφρασθεί και παιχτεί στην **Αγγλία, Αυστρία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία** και **Σουηδία**. Ασχολήθηκε επίσης με τη **δημοσιογραφία** στις εφημερίδες *Ελευθερία* (1963-65), *Ανένδοτος* (1965-66) και από το 1975 στα *Νέα*. Υπήρξε επίσης μέλος της Εταιρίας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων.

Διανομή ρόλων (με σειρά εμφάνισης)

Φιλόξενος : Βαγγέλης Τριανταφύλλου

Δημήτριος : Λάζαρος Παναγιωτίδης

Φρύξος & Πυθίας : Σταύρος Πατέλιας

Δημάδης & Μέντης : Γιώργος Μανιδάκης

Πάμφιλος : Ηλίας Κοσμίδης

Βουτία : Δέσποινα Πατέλια

Κορνηλία : Μαρία Καραγιαννίδη

Χάρης : Οδυσσέας Παναγιωτίδης

Λούκιος : Αχιλλέας Βογιανζάκης

Ουρανία : Λίτσα Τετριμήδα

Καλλικράτης : Νίκος Παρασίδης

Ευελπίδης : Χρήστος Σφακιανάκης

Λάμια : Ελένη Τερζοπούλου

Νεοκλής & Άγνωστος : Κώστας Καχριμανίδης

Στρατιώτης : Γιώργος Μέλος

Χιλίαρχος : Μανώλης Χριστάκης

Βασικοί Συντελεστές

Συντονιστής Θεατρικής Ομάδας : Η μαθήτρια Λίτσα Τετριμήδα

Σκηνικά : ομάδα μαθητών με τον καθηγητή Θεόδωρο Μπουσιούτη

Φωτισμός : ο καθηγητή Θεόδωρο Μπουσιούτης

Γενική Επιμέλεια : οι καθηγητές Γιώργος Μάνος & Γιάννης Σιδέρης

Φωτογραφίες από την Παράσταση

Απρίλιος - Μάιος 2003

9 ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΡΧΙΟΝ Δράματος Θεάτρου Φωτογραφικής

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ
ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ (Ο.Ε.Ε.)

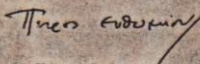
ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

ΣΤΟ 1^ο ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΤΕΣ ΑΧΑΡΝΩΝ

ΣΤΟΥΣ ΑΧΩΝΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΣΤΙΚΗΣ

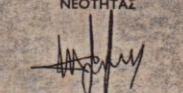
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πέτρος Ευθυμίου

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ

Γιώργος Σακελλίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Τριαντάφυλλος Μαργαρίτης

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Λ.Μ.Ε.

Νίκος Τσούλιος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

Μιχάλης Κουρουτός